

Metodologies de recerca II (2016)

Seminaris: 11,15 i 19 d'abril 2016

De 17 h a 20.30 h. Sala de Juntes. Facultat de Belles arts.
Per a alumnes del doctorat EAPA, com a activitats formatives.
Per a alumnes de 2n. de Màster (PARELL-*ATI)
Dirigits per Alicia Vela, Antònia Vilà, Laura Baigorri i Eloi Puig

11 d'abril

Paloma G. Díaz. Llicenciada en Comunicació Audiovisual per la Universitat Complutense de Madrid i Doctora en Història de l'Art per la Universitat de Barcelona. Ha desenvolupat tota la seva carrera professional en l'àmbit de la multimèdia. Treballa com a docent especialitzada en Noves Tecnologies i Mitja Art en l'Escola Massana, en la UOC i en BAU.

Recerca transmèdia en entorns canviants. Uncovering Ctrl: mitjana art i control tecnològic

Com es pot vehicular la informació transmèdia en una recerca els objectius de la qual evolucionen ràpidament? Quin paper pot adoptar l'investigador davant el canvi constant del context estudiat?

Uncovering Ctrl és un blog digital especialitzat en New Mitjana Art relacionat amb vigilància i control tecnològics. Aquesta publicació en línia s'ha convertit en una eina fonamental de recerca, de presa de contacte i de punt de trobada de tema d'estudi en constant evolució. La seva evolució reflecteix els canvis econòmics i socials produïts en els últims anys i la seva incidència en els nous paradigmes creatius.

15 d'abril

Jorge Luis Marzo. Historiador de l'art, professor de BAU Centro Universitari de Disseny de Barcelona i membre del Grup de Recerca GREDITS. Forma part de l'equip de redacció de diverses revistes de recerca. Des de 1990 desenvolupa nombrosos projectes col·laboratius nacionals i internacionals de recerca, en format expositiu, audiovisual o editorial, en relació amb les polítiques de la imatge. Els més recents són: Art a Espanya (1939-2015). Idees, pràctiques, polítiques (2015); No és el més natural. Escrits i treballs d'Octavi Comeron (2014). www.soymenos.net

Montse Carreño + Raquel Muñoz. Formades en la Facultat de Belles arts Universitat de Barcelona. Col·laboren des de 2008 desplegant la seva producció artística des d'una metodologia interdisciplinària, a través d'artefactes i ficcions que aborden paradoxes relacionades amb el consum, la còpia i la hibridació cultural en la societat contemporània. www.lascajaschinas.net

La fi justifica els mètodes? F(r)iccions amb el real: Les caixes xineses.

Els objectes artístics com a imatges, circulen per diferents règims de valor, en l'espai i el temps. A través del projecte Les caixes xineses realitzem un recorregut transversal i diacrònic relacionat amb l'art, el consum i la vida social d'aquests objectes simbòlics. Les abundants reproduccions xineses d'obres mestres que es consumeixen globalment, i la seva relació amb els patrimonis culturals que legitima el museu, constitueixen el context en el qual construir aquesta ficció patrimonial. Preguntant-nos com la vida entra al museu, abordem una recerca interdisciplinària basada en el qüestionable objectiu d'infiltrar una falsificació xinesa en la institució, i una metodologia que s'adapta a aquest propòsit.

Les mistificacions han estat un clàssic parany a les institucions; la còpia, la rèplica i per extensió la falsedat, com a precepte i concepte viatger ens serveixen per a ordinar un artefacte versemblant. Un cavall de Troia que fa ús de la història a manera d'un gran arxivo post-it, reposicionable i obert a narratives possibles, un fake que desborda la memòria continguda en els objectes museals.

19 d'abril

Octavi Rofes. Antropòleg. Professor d'EINA, Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona. La seva recerca s'orienta en l'anàlisi de processos creatius, en xarxes de relacions interpersonals de producció de localitat.

Jo Milne (Edinburgh, 1966). Doctora en Belles arts.

La seva obra artística indaga en la visualització d'estructures invisibles i la traducció visual dels camps d'especulació científica oberts per la teoria de les cordes. Professora d'EINA, Centre Universitari de Disseny i Art de Barcelona. <http://www.jomilne.com>

Imatges que fan mons

La «visualització» té avui un doble sentit, d'una banda, el que recull la producció d'imatges que van més enllà de les evidències visibles, i, per l'altre, el de la generació d'imatges a partir de dades amb sistemes informàtics. Hi ha, doncs, imatges que són vehicles de missatges i altres que són emeses per transmissors de senyals. En el primer cas els elements disruptius i diferenciadors del missatge es consideren emergències fruit de l'acció creativa, en el segon, en canvi, es perceben com a errors i soroll que interfereixen. En la confluència entre l'emergència i l'error s'obre el camp de possibilitats per al col·lapse de les convencions. A partir de l'estudi d'imatges científiques, artístiques i de figuracions socials es discutiran diferents maneres de compondre mons.